

Kedves Ballagó Diákok, Tanulótársaim, Tisztelt Tanáraink és Vendégeink!

Búcsúbeszédet mondani, nem könnyű feladat, hiszen négy illetve hat év emlékeit kellene szavakba önteni. Ám, megkísérlem a lehetetlent, s mindent megteszek azért, hogy kifejezzem mindazt, ami a most ballagó diákok szívében van. Kérem, engedjék meg, hogy először hozzájuk szóljak.

Kedves Végzősök! „Nagy utazás az életünk”, olvashatjuk a meghívónkon. Mi már álmunkból felébredve is tudjuk, főleg irodalom érettségi előtt, hogy az élet toposza az út, ami sok-sok szakaszból s állomásból tevődik össze. Egy rész lezárásakor, s ilyen ez a mai nap is, összegzünk, számba vesszük életünk eseményeit, honnan indult, hová tart, mi a végső célja. E kérdések megválaszolása nagyon fontos, ám most ne ezekre koncentráljunk. Egy másik szemponttal foglalkozunk, ami jelenleg a legérdekesebb számunkra: hogyan éltük meg az út ezen szakaszát. Mi az, amit megtanultunk, amivel többek lettünk, milyen tapasztalatokat szereztünk, és milyen kapcsolatokat építettünk ez idő alatt. Mi az, ami örömet okozott, esetleg fájdalmat, amit megbántunk, és elengedtük, vagy amiben jól döntöttünk és büszkeséggel töltött el bennünket. Hiszen e szakasz lezárása után kezdődik egy új, ám a kettő között számot kell adnunk mindezekről, bebizonyítva, hogy eddigi utunk nem volt hiábavaló. A tanulás tekintetében az érettségi vizsgák eredménye lesz a bizonyíték, ami tükrözni fogja az itt elsajátított tudásunkat, műveltségünket. Az internátusban megtanultuk betartani a szabályokat, tolerálni szobatársaink egy-egy különös szokását, alkalmazkodni, és tekintettel lenni, vagy ami még ennél is fontosabb elszenvedni egymást szeretetben. Ezek a tapasztalatok a későbbiekben kamatozni fognak mindannyiunk számára.

Emellett nem elhanyagolható a kollégiumban szövődött kapcsolatok erőssége és minősége sem, amelyek semmivel nem vetekehetnek. Hiszen, a Hornyik János körút 4 lakói együtt ébrednek, együtt fekszenek, hétköznapijaik boldog és szomorú perceit 10 hónapon keresztül együtt élik meg, egymásra számítanak, és egymásban bíznak. Az itt kiépített kapcsolatok, s az erre áldozott időnk tehát semmiképpen nem volt hiábavaló, mivel a megszerzett kincseket életünk során mindvégig magunkkal visszük.

Számadásunk során mindig rádöbbenünk arra, hogy mennyi minden fog hiányozni. Ezek közül az elsők Ti vagytok, kedves diákok, akiktől most búcsúzunk. A közös emlékek, ugyan mindig összekötnék majd bennünket, de semmi nem lesz már ugyanolyan, mint eddig. Mi már nem fogunk többet kopogatni a szobák ajtaján, rátok mosolyogni a folyosón, lelkesíteni, bátorítani és példát mutatni sem tudunk már számotokra. Ezeket a feladatokat a 11.-esekre hagyjuk, akik reméljük, méltón végzik majd végzős teendőiket. A tanulóknak üressé válnak székeink, de ne búsuljatok, szeptemberben jön helyettünk a váltás. Fogadjátok őket szeretettel, ahogyan mi is benneteket, annak idején.

És persze, hogy is felejthetnénk el nevelőinket, akik hétköznapijaink pótszülei voltak. Köszönjük 4 illetve 6 évi fáradozásukat, munkájukat, kedves, bátorító szavaikat és a ránk fordított energiájukat. Hálásak vagyunk tanácsaikért, szidásaikért, utólag belátjuk ezek mind javunkra váltak. Hozzájuk mindig fordulhattunk, s áldozatkészen próbáltak segíteni, bajainkon, félelmeinken.

Gondolataimat egy filmből vett idézettel szeretném zárni: „Van egy általános igazság, amivel mindannyiunknak szembe kell néznie, akár akarjuk, akár nem. Egyszer minden véget ér. Akármennyire is vártam ezt a napot, sosem kedveltem, ha valami véget ér. A nyár utolsó napja, egy nagyszerű könyv utolsó fejezete, a búcsú egy közeli baráttól. De a befejezés elkerülhetetlen. A levelek lehullnak, becsukod a könyved, elbúcsúzol. Számunkra ez is egy ilyen nap. Ma búcsút intünk mindennek, ami ismerős volt, mindennek, ami kényelmes volt. Tovább lépünk. Ám attól, hogy elmegyünk – és ez fáj – lesznek emberek, akik részesei maradnak az életünknek, akármi is történjen. Ők a mi biztos talajunk, sarkcsillagaink, és az apró tiszta hangok a szívünkben, amelyek velünk lesznek örökre. „

Papp Daniella a 12. évfolyam nevében